

سیاه کار

کهندی خان

به قلم سمانه خاکبازان

مقدمه نویسنده

برایم فقط یک نام بود. وقتی از سیما به تماشای تشییع شد در میان انبوه جمعیت نشسته بودم، نامش چنین بر صفحه تلویزیون حک شد: شهید مدافع حرم، حمید رضا اسدالله‌ی. دلم بی تاب نوشتن از یک شهید مدافع حرم بود. متوجه شدم به حضرت زهراء علیها السلام. چیزی نگذشت که بانوی دو عالم نجوای دلم را شنید و برایم رقم زد از شهیدی بنویسم که مادر صدایشان می‌کرد، همان که برایم فقط یک نام بود.

اصحابه‌ها انجام شدو شناخت من از او آغاز شناختمش در میانه اندیشه‌ها و هم‌وغم‌هایش، در لابه لای لحظاتی که صداقت نیتش را مولایش خریدار و ضامن آبرویش ضامن آهومی شد، در دردمندی دلش

که غوغایی شد بر لحظات زندگی ام. و چنین بود که به واقع دانستم شهدا
﴿أَحْيَاهُ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ اند.

خواستم از او چون خودش بنویسم، پیراسته از زواید. پس ساختار روایی
خاطرات را در هم شکستم و بنابه موضوع هر فصل، روایت راویان مختلف
را پشت سر هم آوردم. تغییر روایت هر راوی با نشانه‌ای از هم جدا شد تا
متن فقط حکایتی باشد از سیرت و منش شهیدی که به حق زنده است
و تأثیرگذار.

خداراش کرم که با همیاری خانواده معظم شهید، دوستان و هم‌زمانش
و همت یاران روایت فتح، این نوشتار در حد توان و بضاعت ناچیز من، در
اولین سالروز شهادتش به سرانجام رسید. امید که لبخند رضایت مادر
مهربان عالم را به ارمغان آورد.

سمانه خاکبازان

۱۳۹۵ پاییز